

36 - CINE A ADUS LA ISUS UN OM INFIRM?

Zilele trecute, am văzut doi copii vorbind.

- Păcat! a spus primul.

- Nu m-am gândit la asta! a spus al doilea.

- Dar ar fi trebuit să te gândești la asta, a răspuns primul, foarte trist și furios. De ce nu mi-ai spus? Aș fi venit și eu. Ai fi putut să mă iei cu tine!

Când am ajuns acasă, mi-am spus:

- Acești doi copii îmi amintesc de o poveste care se găsește la sfârșitul capitolului 7 din Evanghelia după Marcu. Am să ți-o spun și apoi poți răspunde la întrebarea: Cine a adus la Isus un om infirm?

EL ERA SURD ȘI MUT

De ce aleargă toți acești copii ca să ajungă primii? Unde se duc? La o petrecere? La o nuntă? Nu! Au auzit că vine Isus. Vor să-L vadă, să-L audă și să fie martori la minunile pe care le face. Vor să fie în primul rând. Tinerii, părinții, bătrânii, toți îl urmează, nimeni nu vrea să rateze venirea Lui. Cei care îi cunosc pe bolnavi și pe infirmi îi aduc cu ei.

Cât de trist este să vezi atâția oameni suferinzi adunați laolaltă! Dar Isus a sosit. Le vorbește despre dragostea lui Dumnezeu. Nu se aude niciun sunet. Toată lumea ascultă. Când a terminat, Isus își pune mâinile peste fiecare bolnav și îi vindecă pe toți. Ce bucurie! Imaginează-ți! Șchiopii își aruncă bastoanele și se ridică în picioare, aleargă, sar. Orbii strigă de bucurie în timp ce privesc cerul, copiii, natura. Mușii strigă:

- Slavă lui Dumnezeu! Mulțumesc, Doamne Isuse! Acum pot vorbi, pot cânta, pot striga!

Este mult zgomot, multă bucurie, este o mare sărbătoare. Viețile tuturor acestor oameni sunt complet transformate. Și cei care i-au adus pe bolnavi, pe infirmi...? Îți poți imagina

cât de fericiți sunt.

- Chiar am făcut bine aducându-l pe băiatul nostru care nu mai vedea, s-a vindecat!, spun unii.

- Da! Și am adus-o și pe vecina noastră. Nu mai putea merge și acum merge înainte și înapoi, ridicând brațele spre cer. Mă bucur foarte mult pentru ea, spun alții. În fiecare oraș, în fiecare sat pe unde trece Isus, viețile copiilor și ale adulților deopotrivă sunt bulversate. După ce călătorește în nordul țării, Isus se întoarce la Lacul Galileii. Pe drum, cineva îi aduce un bărbat. Nu pare bolnav. Nu are nicio rană. Nu tușește. Nu șchiopătează. Nu! Dar este surd. Când oamenii vorbesc cu el, nu aude nimic, nu înțelege ce vor să spună. Când încearcă să vorbească, ceilalți sunt cei care nu-l înțeleg. Totul este complicat pentru el și pentru familia lui, pentru prietenii lui. Ne bucurăm, râdem, cântăm, discutăm, plângem, iar el nu înțelege ce se întâmplă. Nu poate participa. Este izolat de ceilalți, în tăcere constantă. Și, ca să-i sporească tristețea, uneori oamenii își bat joc de el.

Dar acum este înaintea lui Isus.

- Doamne! Poți să-ți pui mâinile pe el? întreabă cel care l-a adus. Este surd și vorbește cu atâta greutate încât nimeni nu înțelege nimic. Te rog, pune-ți mâinile pe el, ca să audă.

Isus îl ia cu el pe surd și se îndepărtează de mulțime pentru a face liniște.

Acest surd trăiește un moment special. Este singur cu Isus, Fiul lui Dumnezeu. Îl vede. Isus este foarte aproape de el.

Imaginează-ți ce s-ar putea gândi:

- Isus i-a lăsat pe toți ceilalți ca să aibă grijă de mine!

Ce sunt eu ca să fie interesat de mine

Isus nu vorbește. Nu-i spune nimic, dar folosește un limbaj pe care acest om îl poate înțelege.

Îi pune degetele în urechi!

Apoi își pune puțină salivă pe deget și îi atinge limba.

Urechi, limbă... ce gândește acest om?

Isus își ridică apoi ochii spre cer.

Vrea ca el să înțeleagă că prin intervenția lui Dumnezeu îl va vindeca?

Apoi, oftează adânc și spune:

- Deschide-te!

Imediat, urechile acestui om se deschid. Aude perfect, cântecul păsărilor, vântul printre copaci, zgomotul mulțimii de acolo, în depărtare. În același

timp, limba i se dezlănțuie.

Vorbește. Vorbește ca toți ceilalți, vorbește perfect!

Imaginează-ți bucuria acestui om!

Este uimit. Viața lui se va schimba complet. În sfârșit aude!

În sfârșit vorbește, spune, discută, schimbă, înțelege, învață! Toate acestea într-o clipă.

Nu este singurul care se bucură! Toți oamenii care aud asta sunt în admirație.

- Isus face totul minunat! Se spune. Chiar și surzii îi face să audă și mușii să vorbească! Slavă lui Dumnezeu!

Și cel ce l-a adus la Isus, ce fericire pentru el!

ȘI TU ȘI EU!

Te-am întrebat cine l-a adus pe acest surd și mut la Isus. Ai aflat? Nu! Chiar nu! Bravo! Nici eu nu am aflat pentru că povestea din Evanghelie nu ne spune. Un prieten, un vecin, un văr? Nu știm.

Dar ceea ce înțelegem este că cel care l-a condus pe surd și mut a avut dreptate să facă asta, pentru că datorită lui a fost vindecat infirmul. L-a adus la Isus și i-a cerut lui Isus să-l vindece. Și dacă nu ar fi făcut-o, ce s-ar fi întâmplat? Poate că nimeni nu ar fi făcut-o și acest om nu s-ar fi vindecat.

Acest lucru ne încurajează să vorbim despre Isus prietenilor noștri, vecinilor noștri, celor pe care îi întâlnim și să ne rugăm pentru ei.

ȘI NOI, PĂRINȚII!

Copiii sunt sensibili la suferința altora. Adesea își iau la inimă situațiile dificile ale prietenilor lor, ale familiei lor. Vorbesc simplu și direct despre Isus și mulți oameni au fost conduși la credință prin mărturia lor. Uneori, ei sunt chiar cei care ne deschid ușile pentru a împărtăși ceea ce a făcut Isus în viața noastră.